

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Miroslavy Ježoviczové a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobkyně **F. S.**, zastoupené JUDr. Vladimírem Faranou, advokátem se sídlem Orlová, Masarykova tř. 752, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18.11.2011 č.j. 2011/76803-71, **ve věci poskytnutí jednorázové peněžní částky,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta JUDr. Vladimíra Farany **se určuje částkou 2.600,- Kč**, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18.11.2011 č.j. 2011/76803-71 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.5.2011 č.j. 345 506 780/A. Prvoinstančním rozhodnutím bylo zastaveno řízení ve věci návrhu žalobkyně na zahájení nového řízení a vydání nového rozhodnutí podle ust. § 101 písm. b) zákona

č. 500/2004 Sb. ve věci pravomocně ukončené rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 24.11.2004, jímž bylo rozhodnuto o žádosti žalobkyně o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle ust. § 1 odst. 3 zákona č. 261/2001 Sb.

Žalovaný, jakožto odvolací orgán své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně podala původní žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky po uplynutí prekluzivní (propadné) lhůty a že žalobkyně v rámci odvolání uvedla, že si pro nedostatek vzdělání nedokázala sehnat potřebné informace. Tento důvod žalovaný neuznal, neboť prominout opožděné podání žádosti právní předpisy neumožňují.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala žalobu nazvanou jako „Žádost o vyjádření ze dne 5.11.2011“, ve které žádala o „přezkoumání jednorázové peněžní částky podle § 1 odst. 3 zákona č. 261/2001 Sb. v souladu s ust. § 102 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.“ V dalším obsahu tohoto podání pak poukazuje na svoje neuspokojivé sociální poměry. Uvedené podání žalobkyně doplnila na výzvu Městského soudu v Praze, kterému byla její žaloba původně postoupena přípisem ze dne 4.5.2012, v němž upřesnila, že napadá všechny výroky rozhodnutí žalovaného a svou žalobu odůvodnila tím, že měla staré rodiče zajaté v Německu za druhé světové války a zároveň i další příbuzné. Žalobkyně v tomto podání dále uvedla, že její dědeček J. Ž. byl zastřelen doma a další dva synové – její strýcové byli odvezeni do Německa. Od té doby svého dědečka a babičku, včetně strýců neviděla. Dále žalobkyně uvedla, že během války zemřeli její rodiče a němečtí vojáci zastřelili i strýce J. Ž. Žalobkyně se domáhala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný se k žalobě žalobkyně vyjádřil tak, že se jednalo o opožděné podání žádosti žalobkyně o poskytnutí jednorázové částky podle ust. § 1 odst. 3 zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního odboje za osvobození, politickým vězňů a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních a spojeneckých armád v letech 1939-1945. Důvodem zamítnutí odvolání žalobkyně byla skutečnost, že svou původní žádost o poskytnutí této částky podala po uplynutí prekluzivní lhůty.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2011 č.j. 2011/76803-71 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i z připojeného správního spisu České správy sociálního zabezpečení č.j. X a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s. a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.) byl vázán obsahem podané žaloby.

Z obsahu správního spisu správního orgánu prvního stupně krajský soud zjistil, že žalobkyně uplatnila žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb. dne 10.11.2003. O této žádosti správní orgán prvního stupně rozhodl rozhodnutím ze dne 24.11.2003 tak, že ji zamítl pro opožděné podání. Žádostí ze dne 18.4.2011 se žalobkyně opětovně domáhala jednorázové peněžní částky podle shora citovaného zákona a o této žádosti bylo rozhodnuto usnesením ČSSZ ze dne 22.5.2011 tak, že se řízení podle § 102 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. zastavuje. V odůvodnění tohoto usnesení správní orgán prvního stupně uvedl, že považoval

žádost žalobkyně ze dne 18.4.2011 za žádost o zahájení nového řízení a vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu. Protože podání žalobkyně neodůvodňovalo zahájení nového řízení a vydání nového rozhodnutí a vzhledem k tomu, že žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky byla uplatněna až po uplynutí zákonem stanovené lhůty, žalovaný řízení o další žádosti žalobkyně zastavil.

Podle ust. § 3 odst. 2 zákona č. 261/2001 Sb. nárok na jednorázovou peněžní částku podle § 1 odst. 3 tohoto zákona bylo nutno uplatnit písemnou žádostí k orgánu příslušného k vydání rozhodnutí, nejpozději do 31.12.2002, jinak nárok zaniká.

Jak shora uvedeno žalobkyně uplatnila poprvé nárok na uvedenou peněžitou částku žádostí ze dne 10.11.2003 a tato žádost byla správnímu orgánu podle podacího razítka doručena dne 12.11.2003. Žádost byla tedy jednoznačně podána po uplynutí tzv. prekluzivní – propadné lhůty stanovené shora citovaným ust. § 3 odst. 2 zákona č. 261/2001 Sb. Za této situace správnímu orgánu prvního stupně nezbylo než žádost žalobkyně zamítnout jak učinil rozhodnutím ze dne 24.11.2003. Další žádostí ze dne 18.4.2011 o poskytnutí téže jednorázové peněžní částky se žalobkyně opětovně domáhala této částky, tedy zahájení nového správního řízení o téže věci. V souladu s ust. § 102 odst. 4 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) ČSSZ jakožto správní orgán prvního stupně řízení zastavil, neboť žádost žalobkyně neodůvodňovala zahájení nového řízení po uplynutí prekluzivní lhůty k podání této žádosti. Jestliže žalovaný jako odvolací orgán odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil, postupoval v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu i se shora citovaným ust. § 3 odst. 2 zákona č. 261/2001 Sb., neboť původní žádost žalobkyně byla skutečně podána až po uplynutí lhůty k podání této žádosti, tedy po datu 31.12.2002. Tato lhůta je v citovaném zákonném ustanovení pojata jako lhůta prekluzivní či propadná, tzn. že po jejím marném uplynutí se již nelze domáhat nároku na přiznání jednorázové peněžní částky. K tomu krajský soud dodává, že zákon č. 261/2001 Sb. nemá ustanovení o možnosti uvedenou lhůtu z jakýchkoliv důvodů prominout.

Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl, přičemž rozhodl se souhlasem účastníků řízení bez jednání dle ust. § 51 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., jelikož žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalovaná právo na náhradu nákladů řízení ze zákona nemá.

Ustanovenému právními zástupci žalobkyně byla přiznána odměna v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. září 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
předsedkyně senátu